

יְזַנְּנֵנוּ נִקְבְּעוּ עָלַי אֲזַי בַּיָּמִי חֲשֹׁמְנִים. וּפְרָעוּ

חֹמֹת מִגְדְּלֵי וְטְמָאוּ כָּל הַשְּׁמַנִּים.

וּמִנֹּתֵר קִנְקֵנִים נַעֲשֶׂה נֶס לְשׁוֹשְׁנִים.

בְּנֵי בֵּינָה יָמֵי שְׁמוֹנָה

קִבְּעוּ שִׁיר וְרִנָּנִים:



חֲשׂוֹף זְרוּע קְדֻשָּׁה וְקָרֵב קֶזַע

הַיְשׁוּעָה.



נִקָּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ מֵאִמָּה הַרְשָׁעָה.

כִּי אָרְכָה לָנוּ הַשָּׁעָה. וְאִין קֶזַע לַיָּמֵי הַרְעָה.

דַּחַח אֲדָמוֹן בְּצַל עֲלָמוֹן

הֶקָּם לָנוּ רוּעָה שְׁבָעָה:



וַיִּחְיוּ זִרְעֵי וְזִרְע זִרְעֵי תִלְמִידֵי חֲכָמִים
וְחֲסִידִים, אֲהוּבִים לְמַעֲלָה וְנִחְמָדִים לְמַטָּה

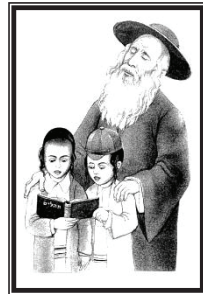
וְתַחֲזִיק אֶת לְבָבְכֶם לְתוֹרָה וְעִבּוּדָה

הַפֶּל פְּרָצוֹנָה הַטּוֹב.

וְאֲזַכָּה לְרֵאוֹת בָּנִים וּבָנֵי

בָּנִים עוֹסְקִים בְּתוֹרָה

וּבְמִצְוֹת בְּאֵמֶת.



וְתַחֲזִיק אֶת לְבָבְכֶם לְתוֹרָה

וְעִבּוּדָה הַפֶּל פְּרָצוֹנָה הַטּוֹב.

וַיְהִי נָעַם ה' אֶלְקֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ

כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ.



מַעוֹז עוֹר יְשׁוּעָתִי לָךְ נֶאֱחָ לְשִׁבְחָה.

תַּכּוֹן בַּיִת תִּפְלָתִי וְשֵׁם תּוֹדָה נִזְבַּח.

לְעֵת תִּכּוֹן מִטְבַּח מִצַּר הַמִּנְבַּח.



אֲזִ אֶגְמֹר בְּשִׁיר מִזְמוֹר חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ:

רְעוֹת שְׁבָעָה נִפְשֵׁי בִּיגוֹן כַּחֵי כֹלָה.

חַיֵּי מְרֵרוּ בְּקוֹשֵׁי בְּשַׁעְבוֹד מַלְכוּת עֲגָלָה.

וּבְיָדוֹ הַגְּדוֹלָה הוֹצִיא אֶת הַסַּגְלָה.

חֵיל פְּרַעָה וְכָל זִרְעוֹ יִרְדּוּ כְּאֶבֶן בְּמִצּוֹלָה:

דְּבִיר קִדְשׁוֹ הִבִּיאֵנִי וְגַם שֵׁם לֹא שָׁקַטְתִּי.

וּבָא נוֹגֵשׁ וְהַגְּלִנִי. כִּי זָרִים עֲבַדְתִּי. וַיִּין

רַעַל מִסַּכְתִּי כִּמְעַט שְׁעַבְרְתִּי.

קֶזַע בְּכָל. זִרְבָּבֶל. לְקֶזַע שְׁבָעִים נוֹשְׁעָתִי:

כְּרוֹת קוֹמַת בְּרוֹשׁ בִּקְשׁ אֶגְגִּי בֶן

הַמְדָּתָא. וְנִהְיֶתָה לֹא לֶפֶח וּלְמוֹקֵשׁ וְגֵאוֹתוֹ

נִשְׁבָּתָה. רֹאשׁ יָמֵינִי נִשְׂאָתָה. וְאוֹיֵב שְׁמוֹ

מַחִיתָ. רַב בָּנָיו וְקִנְיָנָיו עַל הָעֵץ תְּלִיתָ:

שִׁירִים לַיָּמִים טוֹבִים וְמוֹעֲדִים

מ. ג. 054/8431878

שִׁיר וְרִנָּנִים

יָמֵי חֲנֻכָּה



תְּזַכִּיחוֹת שְׁמֹרוֹת לְפִנְיֶיךָ

אוי חנוכה אוי חנוכה א יום טוב א שיינער,

א לוסטיגער, א פרייליכער,

נישטא נאך א זיינער.



אלע נאכט אין דריידאלאך שפילן מיר,

און הייסע זיסע לאטקעס מיט א ברכה עסן מיר.



דעריבער, צינדט קינדער

די חנוכה ליכטאלאך אן.

מזאגט על הניסים, מיר דאנקען פאר די ניסים,

און לאמיר אלע טאנצן אין א רונד.

יהודה האט פארטריבן דעם רשע דעם רוצח,

און האט אין בית המקדש גיזונגען למנצח,

די שטאט ירושלים האט ווידער אפגילעבט,

און צו א נייער לעבן

האט יעדער איד געשטרעבט.



לעשות רצונך אלוקי חפצתי.

נאר אמונה

נאר אמונה, אין בורא כל העולמים.

טייערע אידן, הייליגע אידן.

האט'ס אמונה, האט'ס אמונה, אין בורא כל עולמים,

עס נעט אייך גוט זיין. היינט און אלע מאהל,

אויף דער נעלט, און אויף יענע נעלט!



(בניגון ובכח צדיקים)



ומנותר קנקנים געשע גס לשושנים.

בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורננים:



מי לה' אלהי

(בניגון כי לה' המלוכה)



זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני.

זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני.

ודים הליצני עד מאד מתורתך לא נטיתי.



כי לך טוב להודות. ולשמך נאה לומר.

פי מעולם ועד עולם אתה קל:

(בניגון צוה ישועות יעקב)

אנטויכום, אנטויכום, אונז האבן נישט קיין מורא, נאהר פון ד'הייליגער בורא.

יונים, יונים, יונים

רשעים !!! (צעקה של מחאה)

אונז האבן נישט קיין מורא,

נאהר פון ד'הייליגער בורא.

בפעם ב' כשקצב הניגון והטון עולה

אנטויכום, אנטויכום, אנטויכום דער רשע,

אונז האבן נישט קיין מורא,

נאהר פון ד'הייליגער בורא.

יונים זכו'



(בניגון געט אריין אנחמלע)



צינד זעה האז א לעכטלע,

אין א אידישע נשמלה.

צינד זעה האז אלעכטל, אין א איד.



ימין ד' רוממה ימין ד' עשה חיל.

